

In 23/1/2, §2, tweede lid, 4°, is eenduidig verwezen naar de NADO van de woonplaats of de NADO van de plaats waar de betrokkene (in voorkomend geval: sporter of andere persoon, daaronder ook begrepen een begeleider) zijn licentie heeft verkregen of de NADO van het land waar de sporter of andere persoon de nationaliteit heeft.

Om dezelfde reden is ook in paragraaf 3, eerste lid, van hetzelfde artikel, punt 2° op eenzelfde wijze aangepast.

Omwille van de conformiteit is ook in volgende ontworpen artikelen, op grond van de doorgevoerde wijzigingen en henummering, een wijziging aangebracht:

- Artikel 23/2, §1, tweede lid;
- Artikel 24/1, §4, eerste lid, 4°, en §5, eerste lid, 4°;
- Artikel 34, vierde lid
- artikel 35, §1, eerste lid, 2°;
- Artikel 36, §1, tweede lid, 2°.

Punt 5.8 – minimumvereisten voor de beroepsinstantie

Het ontworpen artikel 24/1 is inzake opbouw gewijzigd om dichter aan te sluiten bij de Code. Daarbij is in het ontworpen artikel 24/1, §3, tweede lid, een bepaling opgenomen die de minimumvereisten bepaalt waaraan een beroepsinstantie die bevoegd is over elitesporters van nationaal niveau en breedtesporters, en voor zaken die niet voortkomen uit internationale evenementen. Ook is uitdrukkelijk bepaald dat de sporter, begeleider of andere persoon het recht heeft om beroep in te stellen voor het TAS als er geen beroepsinstantie op nationaal niveau is opgericht die aan de voorwaarden voldoet.

Punt 5.9 en 5.10 – artikel 70

De formulering van het ontworpen artikel 70 van het Antidopingdecreet is aangepast conform de opmerking van de Raad van State in het advies.

In het eerste lid wordt gepreciseerd dat de overgangsmaatregel betrekking heeft op hangende zaken voor de inwerkingtreding van de gewijzigde code, of betrekking heeft op feiten die zich voordeden voorafgaand aan de effectieve inwerkingtreding van de Code.

In het tweede lid is gerefereerd naar een finale beslissing die een uitsluiting oplegt. Dat impliceert dat de procedure volledig is afgerond en geen hoger beroep meer open staat bij een disciplinair orgaan. Als er nog beroep openstaat, kan immers via een hoger beroep toepassing gevraagd worden van de gewijzigd regels. Om conform de Code te zijn, is eveneens expliciet opgenomen dat de periode van uitsluiting nog moet lopende zijn, en dat geen herziening kan gevraagd worden van een eerder opgelegde uitsluiting die al is afgelopen. De overgangsmaatregel is immers uitdrukkelijk voorbehouden voor het inkorten van lopende uitsluitingen, niet voor zaken waarvoor de uitsluiting ook effectief afgelopen is.

Punt 6 – overeenstemming met het Samenwerkingsakkoord

Aan de opmerkingen van de Raad van State is gevolg gegeven in het ontwerp van decreet, om de conformiteit met het samenwerkingsakkoord te vrijwaren.

- wat betreft de opmerking in de eerste alinea van punt 6 van het advies: aan de opmerkingen van de Raad van State is gevolg gegeven. De definities zijn in overeenstemming gebracht met de definities die in het Samenwerkingsakkoord zijn opgenomen, met name de definitie van beschermde persoon (ontworpen artikel 8°/1 van het Antidopingdecreet en artikel 1, 22° van het Samenwerkingsakkoord), en de definitie van geregistreerde doelgroep (ontworpen artikel 2, 28°/1, van het Antidopingdecreet en artikel 1, 13° van het Samenwerkingsakkoord).
- wat betreft de opmerking in de tweede alinea van punt 6 van het advies: aan de opmerking van de Raad van State is gevolg gegeven met betrekking tot het ontworpen artikel 20, § 1, eerste lid, 1°;

////////////////////////////////////

Het is dus de federatie die omwille van de band met de federatie bevoegd is om een uitsluiting op te leggen, die in beginsel te situeren is in de band met de federatie, maar langs de Code om een brede draagwijdte krijgt binnen de toepassing van de Code. Een basisbeginsel van de Code, als instrument van harmonisering, uniformiteit en globale toepassing, is dat de opgelegde uitsluitingen automatisch doorwerken om zo op globale basis tot een dopingvrije sport te komen.

In het geval er toch zou besloten worden dat de band met de federatie onvoldoende is door loutere deelname aan sportactiviteiten, bevat de Code voldoende mechanismen om het resultatenbeheer over te dragen aan de NADO waaronder een sporter ressorteert, of aan de bevoegde internationale federatie.

De memorie van toelichting is in die zin aangevuld.

Punt 9.4 – toegang tot de rechter

De sanctieregeling vertoont een hybride karakter, inherent aan het spanningsveld tussen actieve en passieve beleidscontrole.

Het ontwerp heeft geenszins de bedoeling om het beroep bij de Raad van State uit te sluiten voor de beslissingen die genomen zijn door NADO Vlaanderen als administratieve overheid. Maar tegelijk is ook duidelijk opgenomen in het ontwerp in welke gevallen NADO Vlaanderen optreedt in de zuivere capaciteit van administratieve overheid, of als ondertekenaar van de Code binnen de door de federaties opgezette tuchtregeling.

Wat betreft de beroepsmogelijkheden zal steeds moeten teruggegrepen worden naar het basisbeginsel van de opdeling in de tuchtregeling tussen de federatietucht en de door de overheid ingestelde tuchtregeling. De beroepsmogelijkheden zullen afhankelijk zijn van de kwalificatie van de sporter.

In de mate van het mogelijke zijn de beroepsmogelijkheden afzonderlijk vermeld, maar om volledig in lijn te zijn met de Code kan in bepaalde gevallen enkel gewezen worden op de beroepsmogelijkheid, waarbij geval per geval en uiterlijk bij de beslissing die wordt meegedeeld, beroep zal kunnen worden ingesteld. Ook eventuele beperkingen van beroepsmogelijkheden volgen rechtstreeks uit de Code en zijn onverkort overgenomen.

Het ontwerp is ten dele aangepast, om tegemoet te komen aan de opmerkingen van de Raad van State. Zo is voor de TTN (artikel 10 van het ontwerp) om elke verwarring uit te sluiten bepaald welke inhoudelijke beroepsmogelijkheden open staan.

Punt 9.5

Het blijft de doelstelling dat alle maatregelen die worden opgelegd in uitvoering van de Code, het karakter hebben van tuchtrechtelijke sancties. De uitsluitingen die door de disciplinaire organen van de Vlaamse Gemeenschap worden opgelegd, blijven het karakter van een tuchtsanctie behouden, aangezien ze primair gericht zijn op de gevolgen binnen de sport zelf. Voor zover de disciplinaire sancties toch een tuchtrechtelijk karakter zouden vertonen, is nog steeds, om cumulatie tussen administratieve sancties met een strafrechtelijk karakter en eigenlijke strafsancties te vermijden, de depenalisering van artikel 47 van het Antidopingdecreet is behouden. Het staat de strafrechter bovendien vrij om rekening te houden met een tuchtrechtelijke uitspraak indien nadien toch nog strafrechtelijke vervolging zou geïnitieerd worden.

Punt 10

Hoewel kan ingestemd worden met de zienswijze van de Raad van State dat het WADA en het TAS, is omwille van de conformiteit noodzakelijk de bepalingen in het ontwerp te behouden. Het WADA houdt immers vast aan de zienswijze dat alle bepalingen van de Code zonder substantiële wijzigingen moeten opgenomen worden. Loutere verwijzing naar de Code of de Internationale Standaarden zou de rechtszekerheid niet ten goede komen. De bepalingen zijn mee opgenomen om de burgers die onder de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap vallen, de nodige garanties te bieden dat de beroepsmogelijkheden en de verplichtingen en rechten van het WADA en het TAS die omschreven zijn in de Code, ook zullen gerespecteerd worden. De bepalingen omvormen tot een regel die betrekking heeft op burgers zou een substantiële wijziging inhouden van de bepalingen

////////////////////////////////////

van de Code, die door het WADA met het oog op de conformiteit met de Code niet aanvaardt wordt.

Om die redenen kan slechts ten dele gevolg gegeven worden aan de opmerkingen van de Raad van State, in zoverre het Antidopingdecreet verwijzingen inhoudt naar de artikelen van de Code en de Internationale Standaarden die de herkomst van de bepalingen inhouden.

Punt 11.1 en 11.2

Net als bij het geldende decreet bevatten de verwijzingen naar de Internationale Standaarden en de Code geen rechtsregels op zich. Het decreet zelf neemt de kernbepalingen van de Code en de Internationale Standaarden over. Ook voor de bepalingen die zich rechtstreeks richten tot de burgers die onder de Vlaamse Gemeenschap vallen, zullen de uitvoeringsbepalingen de nodige bepalingen bevatten die de regels van de Internationale Standaarden overnemen. Vanzelfsprekend zal de regering er daarbij over waken dat, waar nodig en verplicht, bij het uitwerken van die nadere regels de voorschriften van de Code en de Internationale Standaarden worden gerespecteerd.

Punt 12

Voor dit punt wordt verwezen naar de toelichting die gegeven is onder punt 5.7.

Wanneer niet uitdrukkelijk gespecificeerd, is de verwijzing naar de bevoegde NADO de NADO onder wiens bevoegdheid de sporter ressorteert vanwege woonplaats of nationaliteit. Als meerdere NADO's bevoegd zijn, kan op grond van de Code het WADA bepalen welke NADO bevoegd is. Voor "de NADO die de bevoegdheid had over de sporter op het ogenblik dat de sporter zich teruggetrokken heeft" volgt uit de tekst dat het de NADO is die de terugtrekking van de sporter heeft ontvangen. De bepaling heeft in principe enkel betrekking op elitesporters, waardoor het evident is dat verwezen wordt naar de NADO die de verblijfsgegevens beheerde van de elitesporter of die de sporter als elitesporter had gekwalificeerd.

Wat betreft de bevoegde internationale federatie, is steeds de internationale federatie bedoeld die optreedt als leidende instantie van een bepaalde sport die ondertekenaar is van de Code. Onder de Code is voor elke sporttak één internationale federatie ondertekenaar van de Code. Internationale federatie verwijst dus naar de internationale federatie die voor de sport in kwestie ondertekenaar van de Code is.

Met het oog op de conformiteit met de Code, volgt het Antidopingdecreet de bewoordingen van de Code zonder substantiële wijzigingen.

Aan de opmerkingen van de Raad van State is gevolg gegeven in zoverre eenvormigheid is doorgevoerd conform de bepalingen van de Code.

Onderzoek van de tekst

Punt 13

Aan de opmerking van de Raad van State is ten dele tegemoet gekomen in het ontwerp. De Code voorziet uitdrukkelijk dat bepaalde aspecten van het volledige proces van dopingcontrole kan gedelegeerd worden aan derden, maar dat daarbij die derden gehouden zijn de Code en Internationale Standaarden te respecteren. Aangezien het toepassingsgebied algemeen geldend is, is niet uitdrukkelijk verwezen naar de ondertekenaars van de Code, maar is op algemene wijze verwezen naar personeelsleden en instanties of personen die onder delegatie werken van sportverenigingen en antidopingorganisaties. De Code voorziet immers dat alle betrokkenen bij de organisatie van de sport, en de dopingcontrole in het bijzonder, gebonden moeten zijn door de Code.

Punt 14 tot en met 17

Het ontwerp is bijgewerkt conform de opmerkingen van de Raad van State

Punt 18

De Raad van State formuleert geen fundamentele opmerkingen over het principe van het afzien van het recht om gehoord te worden. Verdere uitvoeringsbepalingen zullen de inhoud van de

Punt 32

Bij de laatste voorlegging van het ontwerp aan het WADA is gewezen op het overlappende karakter van artikel 41, §4, en artikel 34, waarin de kennisgeving van de beslissing aan de sporter of andere persoon, en aan de partijen die recht hebben om beroep in te stellen, is opgenomen. Dat impliceert kennisgeving van de volledige beslissing. Omwille van de coherentie is de kennisgeving dus niet langer bepaald, en is in de redactie van het ontworpen artikel 41 enkel referentie naar de bevoegdheid van de Disciplinaire Commissie, en bij uitbreiding ook de Disciplinaire Raad, om gevolgen van de dopingpraktijken op te leggen als sanctie voor het begaan van een dopingpraktijk.

Punt 33

In navolging van het advies van de Raad van State is de ontworpen bepaling aangepast. Voor de verdere coherentie is de verwijzing naar sporter, begeleiders en andere personen aangepast, zodat sporters en andere personen worden vermeld, waarbij begeleiders steeds vallen onder het ruimere begrip andere personen.

Punt 34

Het ontwerp is aangepast conform de opmerking van de Raad van State. Omwille van andere aanpassingen, is het ontworpen artikel 42/10 in het uiteindelijke ontwerp opgenomen als het ontworpen artikel 42/11. De redactie is conform aangepast.

Punt 35

In navolging van het advies van de Raad van State is de duiding opgenomen in de memorie. De verduidelijking is een bestendinging van het bestaande principe dat sportactiviteiten die binnen de context van een fitness-club worden beoefend, als sportactiviteiten in georganiseerd worden beschouwd voor de toepassing van het decreet, inzonderheid de tuchtrechtelijke gevolgen voor niet competitieve breedtesporters. De verduidelijking heeft betrekking op het thans ontworpen artikel 42/10, §2, na henummering.

Punt 36

In navolging van het advies van de Raad van State is de bepaling aangepast, aangezien enkel sporters onder het ontworpen artikel 42/9, §5, thans ontworpen artikel 42/10, §5, onder de afzonderlijke tuchtrekking vallen.

Punt 37 tot en met 40

Het ontwerp is aangepast aan de opmerkingen van de Raad van State, waarbij de onduidelijke formuleringen en verwijzingen zijn aangepast.

Punt 41

De redactie van de bepaling rond inwerkingtreding is aangepast. Zoals ook opgenomen in de memorie, is enkel een uitzondering voorzien voor de bepalingen rond verblijfsgegevens van elitesporters. Door het samenvoegen van de categorieën A en B, waarbij individuele elitesporters worden onderworpen aan verblijfsgegevens, is verdere uitvoering van de regering noodzakelijk. De lijst met sporttakken van de categorieën A en B moet immers aangepast worden voordat de gewijzigde regeling uitwerking kan hebben.

Voor de andere bepalingen wordt uitdrukkelijk afgezien van enige retroactieve werking, de gewijzigde sanctiebepalingen en de verschuivingen in het tuchtrechtelijke systeem zijn op basis van het Antidopingdecreet en de bestaande uitvoeringsbepalingen voldoende uitvoerbaar, en kunnen onmiddellijk in werking treden, zonder daarbij retroactieve toepassing te krijgen.

Daarbij wordt wel rekening gehouden met de overgangsbepalingen, die onder meer regelen op welke wijze het principe van de mildere strafwet kan doorwerken. Dergelijke impliciet retroactieve werking komt ook voor in de Code, maar is ook een algemeen rechtsbeginsel. De overtreder kan in dat verband genieten van de toepassing van de ‘lex mitior’, onder de voorwaarden die in het Antidopingdecreet zijn bepaald.

Punt 42

In navolging van het advies van de Raad van State is het Antidopingdecreet onderzocht, en zijn de nodige aanpassingen in het ontwerp verwerkt.

2. INHOUD

A. ALGEMENE TOELICHTING

Voor een inhoudelijke toelichting kan verwezen worden naar de toelichting gegeven bij de eerste principiële goedkeuring (VR 2020 1007 DOC.0764) en het aangepaste ontwerp van memorie van toelichting bij het ontwerp van decreet.

B. TOELICHTING BIJ DE ARTIKELEN

Voor de toelichting bij de artikelen wordt verwezen naar de artikelsgewijze commentaar zoals die is opgenomen in de memorie van toelichting die bij het ontwerp van decreet.

3. BESTUURLIJKE IMPACT

A. BUDGETTAIRE IMPACT VOOR DE VLAAMSE OVERHEID

Voor dit punt kan verwezen worden naar de nota aan de Vlaamse Regering bij de eerste principiële goedkeuring van het voorontwerp van decreet (VR 2020 1007 DOC.0764).

B. ESR-TOETS

Voor dit punt kan verwezen worden naar de nota aan de Vlaamse Regering bij de eerste principiële goedkeuring van het voorontwerp van decreet (VR 2020 1007 DOC.0764).

C. IMPACT OP HET PERSONEEL VAN DE VLAAMSE OVERHEID

Voor dit punt kan verwezen worden naar de nota aan de Vlaamse Regering bij de eerste principiële goedkeuring van het voorontwerp van decreet (VR 2020 1007 DOC.0764).

D. IMPACT OP DE LOKALE EN PROVINCIALE BESTUREN

Voor dit punt kan verwezen worden naar de nota aan de Vlaamse Regering bij de eerste principiële goedkeuring van het voorontwerp van decreet (VR 2020 1007 DOC.0764).

//

